

לבושי הפתח, שהם ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ויש פסקות מבעלי המגנים הללו שבאים לבית המדרש, שפוסקים וחותכים בהם בלשונם, שהם פרמחים וחרבות, ואלו הם פרשים ותקיפים, כעורכי קרב בים וביבשה, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

אשריהם אם המלך ביניהם, שהוא העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנתנו מימין ומשמאל שבו מנצחים בקרב, אוי להם לאלו שיפנסו לערף קרב בשתי תורות בלי המלך, שעליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אמניות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שכתוב כל פבודה בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקים, שהם שני צמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי זרועות המלך נקראת קבלה, וכשנושקת אותו בפיו נקראת תורה שבעל פה. באותו זמן שעולה לפי המלך, מיד יתקיים ברועה הנאמן פה אל פה אדבר בו. כשעומדת על רגליה בגלות האחרונה נקראת הלכה למשה מסיני, וכששורה בזרועות המלך נקראת קבלה למשה מסיני, וכששורה בפני המלך, מיד פה אל פה אדבר בו, וכשהיא מרחקת - הלכה ממשה, השכינה היא ריב ליהו"ה למטה, וכשאינה בזרועו - קבלה, היא ריב למעלה.

ומשום זה שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלו שלשת האבות, מהו הריב שלהם? זו השכינה,

זמנא וראייתה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, פמגיחין קרבא בימא וביבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. זבאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו צמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דינעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתפחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל פבודה בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, פד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, פד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועוי (דף י"א ע"א) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפומא דמלפא מיד פה אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה ממשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהן, מאי ריב דלהון,

ובהפוך אותיות רי"ב הוא רב"י,
 שהוא רבי מארץ ישראל, ועמו
 השכינה היא ריב, והאיתנים אלו
 שני תנאים, איתני"ם בהפוך
 אותיות תנאי"ם, מוסדי ארץ אלו
 צדיק וצדק.

דבר אחר, שמעו הרים, מי
 ההרים? אלו שלש נקודות שהן
 סגו"ל, והאיתנים אלו שתי
 נקודות שהן צר"י. ועוד שמעו
 הרים, מי ההרים? אלו שלש
 נקודות שניות שהן שור"ק,
 ואיתנים הם שתי נקודות שניות
 שהן שב"א.

מה זה ריב יהו"ה? זה חיר"ק,
 ריב יהו"ה למעלה חל"ם, ריב
 יהו"ה למטה חיר"ק, שתי ריבות
 הם על שור"ק, שהוא צדיק (אחד),
 הקשר של שניהם, (העמוד האמצעי),
 כשהוא מתרחק מהם הוא ריב,
 וכשנקשר בין שניהם הוא רבי,
 והוא שלום, והוא קשר. זהו
 שכתוב ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד שתי ריבות הם, אחד צדיק
 ואחד העמוד האמצעי, אחד הוא
 ריב בין אבא ואמא, שהם קמ"ץ
 ופת"ח, זה העמוד האמצעי הוא

ריב ביניהם, (שהוא ריב בין אבא ואמא,

שהם קמ"ץ ופת"ח. ולמה הם ריב ביניהם?)

משום שלשכינה אין מזון בגלות,

משום שהשער הוא פת"ח,

שנאמר בו פותח את ידך שהוא

" חכמה, קמ"ץ סתום, עליו

נאמר פותח את ידך ומשביע

לכל ח"י, וזה ח"י העולמים,

שהוא כולל שמונה עשרה

ברכות, הוא חרב ויבש בתפלה

שהוא שכינה, ומשום זה הוא

תפלה יבשה, בשבילם הוא ריב

בין אבא ואמא.

ובשנפתח קמ"ץ בפת"ח, שהוא

השער שלו, העמוד האמצעי

דא שכינתא, ובהפוך אתון רי"ב איהו רב"י,
 דאיהו רבי מארץ ישראל, ועמיה איהי
 שכינתא ריב, והאיתנים אלין תרי תנאי,
 איתני"ם בהפוך אתון תנאי"ם, מוסדי ארץ
 אלין צדיק וצדק.

דבר אחר שמעו הרים, מאן הרים אלין תלת
 נקודין דאינון סגו"ל, והאיתנים אלין
 תרין נקודין דאינון צר"י, ועוד שמעו הרים
 מאן הרים אלין תלת נקודין תננינין דאינון
 שור"ק, ואיתנים אינון תרין נקודין תננינין
 דאינון שב"א.

מאי ריב יהו"ה דא חיר"ק, ריב יהו"ה
 לעילא חול"ם, ריב יהו"ה לתתא

חיר"ק, תרי ריבות אינון על שור"ק, דאיהו
 חיר"ק (חד) קשורא דתרוייהו, (עמודא

דאמצעייתא) פד איהו מתרחק מנייהו איהו ריב,
 וכד מתקשר בין תרוייהו איהו רבי, ואיהו

שלום, ואיהו קשר, הדא הוא דכתיב (בראשית
 מד ל) ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד תרי ריבות אינון, חד צדיק, וחד עמודא
 דאמצעייתא, חד איהו ריב בין אבא

ואמא, דאינון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא
 דאמצעייתא איהו ריב ביניהו, (נ"א דאינון ריב בין

אבא ואמא דאינון קמ"ץ ופת"ח, ואמאי אינון ריב ביניהו), בגין
 שכינתא דלית לה מזונא בגלותא, בגין דתרעא

איהו פת"ח, דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח
 את ידך, דאיהו י" חכמה, קמ"ץ סתום, עליה

אתמר פותח את ידך ומשביע לכל ח"י, ודא
 ח"י עלמין, דאיהו פליל ח"י ברכאן, איהו

חרב ויבש בצלותא דאיהו שכינתא, ובגין דא
 איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין

אבא ואמא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה, עמודא דאמצעייתא